

med de unge mennesker, som kommer ind i fængslet. Hvem skal garantere for deres sikkerhed? Og er det overhovedet noget, unge mennesker synes vil være hensigtsmæssigt, nemlig at de tager en del af deres uddannelse inde i et fængsel sammen med stærkt kriminelle. Det tror jeg ikke at der er ret mange der vil have lyst til. Så den del synes jeg ikke så godt om.

Så er der det med udslusningspladser. Der har vi hørt ministeren sige, at det ikke ser ud til, at der er et behov, men det kan være, at der er behov for at omjustere eller omrokere på nogle af pladserne, og det vil man så selvfølgelig gøre.

Erhvervsrettede fængselsaktiviteter er vi enige i skal til, for de er der jo allerede den dag i dag.

Med hensyn til spørgsmålet om straffeattester må vi bare sige, at vi ikke er indstillet på at ændre på den ordening, der er for straffeattester. Det er vores klare opfattelse, at straffeattesterne, bortset fra en god opdragelse hjemmefra fra mor og fars side nok er det element, der har den højeste præventive effekt af alting. Der er ingen tvivl om – heller ikke fra den erfaring, jeg har fra mit civile job – at er der noget, som de unge har respekt for, er det det, at man kan få en plettet straffeattest. Det er det allervigtigste, altså bortset fra, hvis man som langt, langt de fleste heldigvis har både en god mor og far, som sørger for, at man slet ikke kan få den tanke at begå kriminalitet. Men for dem, der overvejer det, er der ingen tvivl om, at det første og det, som afholder langt de fleste fra at forsøge sig ud i kriminalitet, er risikoen for at få en plettet straffeattest. Så den ordening kan vi ikke ændre på. Den skal vi ikke ændre på.

Endelig vil jeg til sidst med hensyn til det med forskning sige, at regeringen jo allerede er i fuld gang med netop at lave en evaluering af de her ting og gennemgå det hele, så der føler vi også, at vi er dækket ind.

Så det, man kan sige konkluderende, er, at Det Radikale Venstre har gjort sig en masse gode tanker, ikke mindst er de gode, fordi det faktisk er nogle tanker, som regeringen også har gjort sig, på den måde at forstå, at en del af de ting her er noget, der er sat i værk. Nogle af elementerne er nogle, der vil blive sat i værk, og så er der så nogle enkelte elementer i beslutningsforslaget, hvorom jeg har redegjort for, at dem kan vi simpelt hen ikke støtte. Sådan er det, men det skal ikke afholde os fra at rose initiativtagerne for at fremsætte beslutningsforslaget, et meget kompetent bidrag i debatten.

Kl. 18:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 18:56

Morten Østergaard (RV):

Det fører mig sådan set bare frem til, om ikke hr. Tom Behnke og Det Konservative Folkeparti er enige i, at det måske alligevel ikke var så dårlig en idé, uanset hvad man så mener om de enkelte forslag – vi kan se lidt forskelligt på det med straffeattester, hvor jeg bare vil nævne, at der i hvert fald også er nogle af dem, der arbejder med det, der siger, at der måske ikke er en helt hensigtsmæssig anvendelse af straffeattester i dag, hvor der bliver lavet utrolig mange straffeattester, også i forbindelse med ting, som ikke har nogen relation til den forbrydelse, der er begået – at man ligesom samlede tingene sammen og sagde: Lad os få en helstøbt, national strategi og sætte os en målsætning for, hvor langt vi kan få det ned?

For det handler jo ikke om at gøre de kriminelle en tjeneste. Det handler om at forebygge den situation, at der kommer nye ofre for de samme kriminelles gentagne forbrydelser. Derfor synes jeg egentlig, at man, hvis man har ofrenes tarv in mente, burde være klar til at sætte nogle målsætninger op for det her og lave en samlet plan.

Kl. 18:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 18:57

Tom Behnke (KF):

Jeg er meget enig i, at det, vi til stadighed skal tilstræbe, er, at den måde, vores retssystem og hele den sociale, forebyggende indsats og sanktionssystemet fungerer på, til enhver tid skal trimmes og optimeres i retning af, at der er så lille et recidiv, så lille et tilbagefald som overhovedet muligt. Jeg synes ikke, at vi skal nøjes med at have en ambition om at halvere det recidiv, vi ser i dag. Jeg synes, at man skal gå linen helt ud, hvis det overhovedet er muligt, og derfor skal man aldrig stille sig tilfreds. Man skal til stadighed overveje, hvordan man kan gøre det her endnu bedre, hvordan man kan sikre, at de, der har begået kriminalitet, får en sanktion, og at de ikke begår kriminalitet igen.

Med jeg vil da godt lige nævne, når nu det også bliver skrevet i beslutningsforslaget her, at når hver tredje vender tilbage igen, betyder det altså også, at for to tredjedele vedkommende